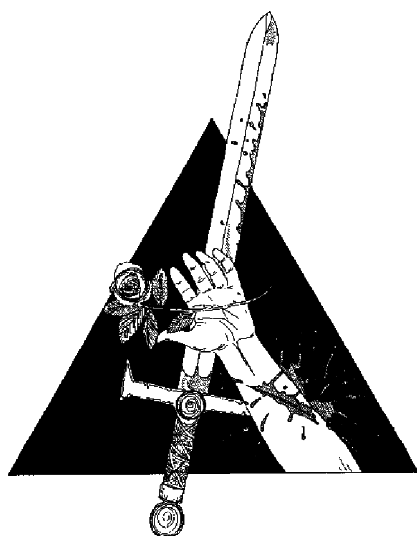


Kylmää Terästä -Sirpalesalaattia

Mikko Kurki-Suonic



Aika tuntui pysähtyvän kranaatin kolahtaessa lattialle. Kaikkien katseet seurasivat sitä, kun se vierii marmorilaatoilla kuin hidastetussa elokuvassa. Vastarintaliikkeen miehet arvasivat loppunsa tulleen, sillä tekihän kranaatti roimat vauriot tältä etäisyydeltä... Savun hälvettyä Inkvisiittori Klein pudisti pölyt takistaan ja katsoi vierellään makaavia peppureita. "Hyvin heitetty", totesi hänen adjutanttinsa.

Tavallinen käsikranaatti on modernin roolipelin ehkä väärin ymmärretyimpiä aseita. Pelaajat pitävät sitä mahtavana tuhoaseena, joka soveltuu kaikkiin tilanteisiin. Rambot ja Arnot viskovat kranuja vikkellästi sinne tänne tuhoten kaikkea mahdollista pupujusseista panssarivaunuihin. Näin ei ikävä kyllä ole tosimaailmassa, vaan kranaatilla on omat rajoituksensa samoin kuin kiväärin lippaassa on rajallinen määrä ammuksia [jostain syystä Rambo ei ole kuullut tästä säännöstä -Mx]. Jostain mystisestä syystä pelaajat kuitenkin vetävät analogian maagisiin juomiin tai muihin taikakaluihin, joiden tehoa rajoittaa vain niiden saatavilla oleva määrä.

Käyttö

Yleensä pelaajat kanniskelevat kranaatteja mukanaan ja viskovat niitä huoletta korkeintaan muutaman sekunnin varoitusaikajalla. Kranaattien käyttö ei ole kuitenkaan yhtä helppoa kuin tennispallojen viskominen.

Ensimmäisten kranaattien tullessa taistelukentille tätä erikoisasetta pidettiin niin ihmeellisenä ja monimutkaisena, että erillisiä yksiköitä koulutettiin nimenomaan kranaatinheittoon - nykypäivänakin käytössä oleva termi krenatööri on tätä perua. Mustaruutikranaatit kieltämättä eivät olleet mitenkään erityisen turvallisia käyttää ja niitä heittämään tarvittiin vahva mies, mutta ajat ovat muuttuneet. Täysi

tampiokin ymmärtää käsikranaatin käytön viimeistään viiden minuutin pikakurssin jälkeen, mutta tämä ei silti estä häntä räjäyttämästä itseään ilmaan.

Käsikranaatti on ase. Se koostuu myös suunnilleen analogisista osista, siinä on varmistin (sokka), liipaisin (kahva), nalli (sytytin), panos (räjähde) ja luoti (kuori). Sitä pitää käsitellä samalla kunnioituksella kuin ladattua asetta, ehkä suuremmallakin.

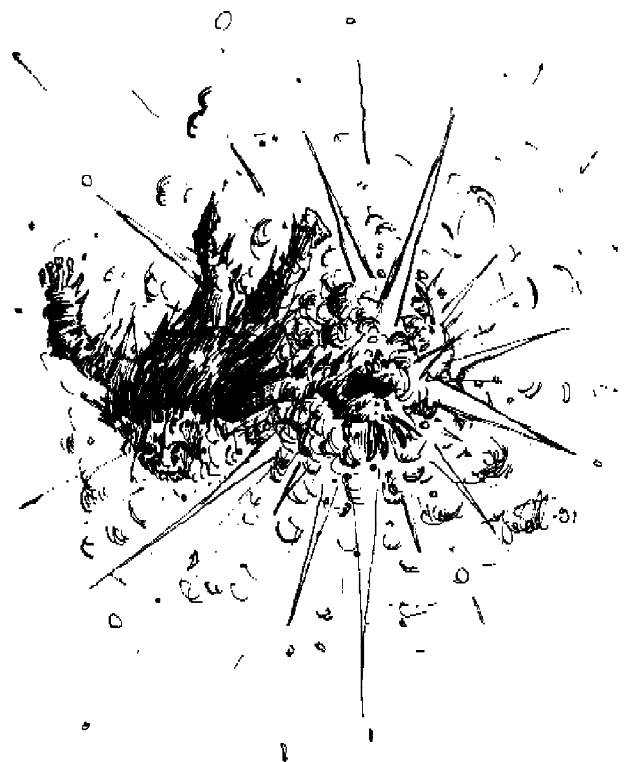
Ensinnäkin, kranaatin käyttö ei ole nopeaa. Jotta vältyttäisiin onnettomuuksilta, kranaattia kuljetetaan aina varmistettuna. Riippuen mallista ja käyttäjän näppäryydestä toimintakuntoon laittaminen voi kestää 5-30 sekuntia, mutta kuitenkin selvästi ajanjakson, jota ei mielellään vietä keskellä vihollisen tulta näpräämässä jotain metallimunaa. Tietenkin sen voi ripustaa kahvasta myös toimintakuntoisena, mutta yksikin oksa tai maastoutuminen voi irrottaa sokan. Haluaisitko sinä yllättäin havaita makaavasi räjähtämäsillään olevan kranaatin päällä? Kranaatti on ryhmätyöase. Se laitetaan heittokuntoon turvallisessa paikassa muiden suojatessa, juuri ennen heittoa.

Eikä itse heittäminenkään niin kauhean helppoa ole, kranaatti painaa yleensä hieman vajaan kilon. Sitä ei viskota yhtään minkäänlaisia turvallisista etäisyyksistä ilman pienimuotoisia ponnistuksia. Kranaatin sytytin toimii ajastimella, sillä heitettävään kranaattiin ei sovellu iskusytytin, se kun ei laisinkaan välttämättä laukea heiton voimasta osuessaan johonkin pehmeään tai sitten sytytin on niin herkkä, että se laukeaa vähän liiankin herkästi... Osumatarkkuus jopa normaaleilla alle 25 metrin heittomatkoilla on parhaimmillaankin epävarma. Tiedän kokemuksesta tilanteita, joissa harjoituskranaatti on pompannut puusta suoraan heittäjän jalkojen juureen.

Teho

Kaikki ovat nähneet Rambon kranujen

bensaräjähdykset [*jotka tappavat kaiken muun paitsi Rambon itsensä -Mx*]. Todellisessa käsikranaatissa on varsin vähän räjähdysainetta, alle 100 gramma, suurin osa painosta on metallikuorta. Tankkien tuhoamiseen liian heikossa telamiinassa on kymmenen kiloa räjähdettä. Tämä on tarkoituksellista, sillä kranaattihan aiheuttaa vauriota kahdella tavalla: paineella ja sirpaleilla. Paineen vaikutus pienenee todella nopeasti etäisyyden kasvaessa, mutta sirpaleet ovat kuolettavia vielä kymmenienkin metrien päässä, jos sattuvat osumaan. Siksi räjähdettä on vain tarpeeksi murtamaan kuori ja sinkoamaan kuolettavat palaset. Rynnäkkökäyttöön suunnitellut niin kutsutut offensiivikranaatit eivät ole sirpaleettomia, sirpaleita vain tulee vähemmän [*Niissäkin on kuori ja toisaalta jokainen räjähdys sinkoaa maasta kiviä, lasinsirpaleita ja muuta ryönää välittömään läheisyyteen ihan tarpeeksi -Mx*]. Kieltämättä painealtokin aiheuttaa epämiellyttäviä seurauksia kuten kuulovaurioita ja kaatoefektin, mutta vasta sirpaleet todella tappavat käytännön tilanteessa. Käsikranaatti ei ole mikään räjäytystyökalu, jolla luohittaisiin vuorta tai tuhottaisiin barrikadeja - se tehoaa



lähinnä pehmeisiin kohteisiin. Mikä on ihan hyvä asia, sillä normaali käyttäjä ei visko kranua yli 20 metriä tositilanteessa *[Jenkkien megakranaattiprojekti romutettiin aikoinaan, kun tajuttiin, ettei kukaan jaks heittää sitä parin sadan metrin varoetäisyyden päähän -Mx]*.

Taktiikka

Verrataanpa kranaattia joka sotilaan perusaseeseen, rynnäkkökivääriin. Kranaatin käyttöönotto kestää arviolta puolisen minuuttia - kivääri on valmis viimeistään viidessä sekunnissa. Kranaattia jaksaa heittää ehkä 30 metriä - kivääri kantaa huoletta kilometriin. Kranaatti osuu yleensä sinne, minne sitä itseään huvittaa ja vierii tai pomppii vielä pikkuisen - jenkkiarmeijan tilastojen mukaan sotilaan osumatarkkuus 300 metrin matkalta taistelussa on noin 10% laukaukselta. Kranaatilta on helppo suojautua - kivääri läpäisee parikymmentä senttiä betonia huolehti. Kranaatti painaa liki kilon käyttökertaa kohden - kiväärin patruuna noin kymmenen grammaa.

Miksi sitten kranaatteja käytetään? Tärkein syy on se, että luoti lentää suoraan ja tekee pienen reiän - kranaatti lentää kaaressa ja levittää sirpaleita suurelle alueelle.

Kranaatin voi heittää paikkaan, jota ei suoraan näe - täysin normaali käytäntö vaikkapa juoksuhaudan vyörytyksessä. Toisekseen se voi yhdellä heitolla haavoittaa kaikki kohteita alueella ilman erillistä tähtäystä. Kolmanneksi se ei vaaranna sivullisia yli sadan metrin päässä tai seinien takana, kuten kiväärin *[väistämättömät, muistane 90% huteja -Mx]* harhalaukaukset. Kranaatti on myös monikäyttöinen - käytännöllisimmät kenttäkonstein kasatut



ansat perustuvat juuri käsikranaattiin.

Lisähuomautus tähän vielä kranaatinlaukaisimesta, joka on hybridi käsikranaatista ja kivääristä. Se voittaa kranaatin osumatarkkuudessa ja kantamassa tehon, epäsuoran tulen ja monikäyttöisyyden kustannuksella. Se ei ole suoratulias *[iskusytytin ei välttämättä laukea mieheen osuttaessa, ja vaikka laukeaisikin, teho menee hukkaan kohdepoloisen sisuskaluihin -Mx]*, mutta silti erittäin käytännöllinen.

Kranaatti on sotilaan työkalu ja erittäin käyttökelpoinen pelissä. Täytyy vain ensin tajuta mikä se on ja mihin se kykenee. Jos pelaajat silti hinkuvat viskottavia megajysäyksiä, eiköhän pari viiden kilon kasapanosta repussa taltuta miehen menohaluja.